

Sygn. akt IV KZ 63/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie z wniosku **A. L.**  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu  
w dniu 9 stycznia 2020 r.,  
zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 listopada 2019 r., sygn. akt II AKo (...),  
w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Ż., sygn. akt II K (...), zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 czerwca 2019 r., sygn. akt VIII Ka (...) na podstawie art. 437 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł**  
**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistego wniosku A. L. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Ż. , sygn. akt II K (...), zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 czerwca 2019 r., sygn. akt VIII Ka (...).

Przedmiotem tego postępowania, którego wznowienia domagał się wnioskodawca A. L. , była kwestia odpowiedzialności w/w za prowadzenie pojazdu mechanicznego, pomimo prawomocnej decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnień do kierowania takimi pojazdami.

Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania był brak sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata albowiem

obrońca z urzędu wyznaczony zarządzeniem z dnia 8 października 2019 r. w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania – nie stwierdził podstaw do takiego wystąpienia. W tej sytuacji A. L. został wezwany pismem z dnia 5 listopada 2019 r. (otrzymanym w dniu 8 listopada 2019 r.) do uzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata lub radcę prawnego. Jednocześnie, zamieszczono pouczenie, że zachowanie rygoru przymusu adwokackiego przy tej czynności, warunkuje wszczęcie postępowania w tym przedmiocie.

Wobec tego, że wnioskodawca nie uzupełnił braku, jakim obarczone było jego wystąpienia uznano, że jego inicjatywa nie spełnia ustawowych wymagań obowiązujących w tym zakresie.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył skazany A. L. , argumentując, że – w jego przekonaniu – obrońca z urzędu wyznaczony przez Sąd Apelacyjny w (...) nie wykorzystał wszystkich informacji przekazanych mu w celu uzasadnienia wniosku o wznowienie postępowania. Stąd też opinia obrońcy przekazana Sądowi o braku podstaw do sporządzenia przedmiotowego wniosku, nie uwzględniła tych okoliczności, które – w przekonaniu skarżącego – uzasadniają wystąpienie z takim wnioskiem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W świetle obowiązujących przepisów zażalenie wnioskodawcy A. L. nie mogło zostać uwzględnione. Zaskarżone zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) trafnie zwraca uwagę na wyraźne ograniczenia ustawowe obowiązujące w tym zakresie.

Przypomnieć trzeba, że stosownie do dyspozycji art. 545 § 2 k.p.k., wniosek o wznowienie postępowania (o ile nie pochodzi od prokuratora) jest objęty przymusem adwokackim. Oznacza to bezwzględny obowiązek sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego. W tej sprawie wymagania ustawy procesowej obowiązujące w tym względzie, nie zostało spełnione. Istnienie tej przeszkody formalnej oraz jej skutki procesowe uniemożliwiają Sądowi Najwyższemu ustosunkowanie się do wypowiedzi skarżącego zawartych w zażaleniu, a dotyczących potrzeby rozpoznania sprawy w szerszym zakresie i zbadania tych okoliczności o jakich jest mowa w dokumentach

dołączonych do środka odwoławczego. Merytoryczna kontrola w tym zakresie oraz ewentualne uzupełnienie postępowania dowodowego w drodze przeprowadzenia dowodów dotychczas nieznanych sądowi może bowiem nastąpić dopiero po złożeniu wniosku odpowiadającego wymaganiom proceduralnym określonym w przepisach kodeksu postępowania karnego. Natomiast w realiach tej sprawy nie doszło jeszcze w ogóle do wszczęcia postępowania wznowieniowego. Zarazem, obowiązująca procedura karna nie przewiduje możliwości zwolnienia wnioskodawcy przez Sąd Najwyższy z rygoru przymusu adwokackiego przy sporządzeniu i podpisaniu wniosku o wznowienie postępowania.

Zauważyć jednak trzeba, że złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść skazanego nie jest ograniczone terminem (arg. ex. art. 542 § 5 k.p.k.), wobec czego – w razie powstania możliwości spełnienia formalnych wymagań ustawowych o jakich była wyżej mowa – otwarta pozostaje droga do wystąpienia z wnioskiem odpowiadającym tym wymaganiom.

W sytuacji, gdy skarżący A. L. nie wykazał aby zakwestionowane zarządzenie dotknięte było jakąkolwiek wadą natury faktycznej lub prawnej, należało postanowić, jak na wstępie.